

- vendigt, at uopfordret kommerciel kommunikation under alle omstændigheder klart kan identificeres som sådan for at forbedre gennemskeligheden og gøre det lettere for sådanne initiativer at fungere; uopfordret kommerciel kommunikation via elektronisk post bør ikke resultere i ekstra udgifter for modtageren.
- (31) Medlemsstater, som tillader, at tjenesteydere, der er etableret på deres område, sender uopfordret kommerciel kommunikation via elektronisk post til en modtager uden dennes forudgående samtykke, skal sikre, at tjenesteyderne regelmæssigt konsulterer og respekterer »opt-out«-registre, hvor fysiske personer, der ikke ønsker at modtage sådan kommerciel kommunikation, kan registrere sig.
- (32) For at fjerne barrierer for udviklingen af grænseoverskridende tjenester i Fællesskabet, som udøvere af lovregulerede erhverv kan tilbyde på Internettet, er det nødvendigt, at det på fællesskabsplan sikres, at de faglige regler, der er fastsat for at beskytte bl.a. forbrugere eller folkesundheden, overholdes; adfærdskodekser på fællesskabsplan er det bedste middel til opstilling af etiske regler for kommerciel kommunikation; der bør tilskyndes til udarbejdelse eller i givet fald til tilpasning af sådanne regler med forbehold af faglige organisationers og sammenslutningers uafhængighed.
- (33) Dette direktiv supplerer fællesskabslovgivningen og den nationale lovgivning om lovregulerede erhverv, hvorved der opretholdes et samlet regelsæt på dette område.
- (34) Hver medlemsstat skal tilpasse sin lovgivning om krav, især formkrav som kan hindre elektronisk indgåelse af kontrakter; der bør foretages en systematisk gennemgang af de lovgivninger, hvor en sådan tilpasning er påkrævet, og gennemgangen skal omfatte alle de nødvendige etaper og led i aftaleindgåelsen, herunder opbevaring af kontrakten; tilpasningen bør resultere i, at det bliver muligt at indgå kontrakter elektronisk; retsvirkningen af elektroniske signaturer er reguleret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 19. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer²⁵); en tjenesteyders modtagelsesbekræftelse kan bestå i onlinelevering af den tjeneste, der leveres mod vederlag.
- (35) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at opretholde eller fastsætte generelle eller specifikke juridiske krav til kontrakter, der kan indgås elektronisk, især krav til sikre elektroniske signaturer.
- (36) Medlemsstaterne kan opretholde begrænsninger for anvendelse af elektroniske kontrakter i forbindelse med kontrakter, der ifølge loven kræver medvirken af domstole, offentlige myndigheder eller erhverv, som udøver offentlig myndighed; denne mulighed omfatter også kontrakter, der kræver medvirken af domstole, offentlige myndigheder eller erhverv, som udøver offentlig myndighed, for at få virkning over for tredjemand, samt kontrakter, der ifølge loven kræver en notars certifikation eller attestering.
- (37) Medlemsstaternes forpligtelse til at fjerne hindringer for anvendelse af elektroniske kontrakter vedrører kun hindringer, som skyldes juridiske krav, og ikke praktiske hindringer, som skyldes, at det i visse tilfælde er umuligt at anvende elektroniske midler.
- (38) Medlemsstaternes forpligtelse til at fjerne hindringer for anvendelse af elektroniske kontrakter skal opfyldes i overensstemmelse med de juridiske krav, der ifølge fællesskabsretten gælder i forbindelse med kontrakter.
- (39) Undtagelser fra bestemmelserne vedrørende kontrakter i forbindelse med oplysninger eller ordreafgivelse, der udelukkende indgås med elektronisk post eller med tilsvarende individuel kommunikation som fastsat i dette direktiv, bør ikke give leverandører af informationssamfundstjenester mulighed for at omgå disse bestemmelser.
- (40) Både eksisterende og nye forskelle i medlemsstaternes lovgivning eller retspraksis med hensyn til tjenesteydernes ansvar, når de optræder som formidlere, er til hinder for et velfungerende indre marked, især fordi de hindrer udviklingen af grænseoverskridende tjenester og